

mis“ med „narodno stranko“ in nami. Nam se gre pa edino za resnico! Mi smo proti Robleku vodili dovolj hudih bojev. Ali tistega značaja pač nimamo, kakor klerikalci, ki kradejo vsakemu političnemu nasprotniku čast in poštenje. To je eno! Drugo pa je, da — naj mariborski klerikalci raje o „kompromisih“ molčijo. Kajti ta banda političnih popov bi se zvezala tudi s hudičem, ako bi ji ta kak politični uspeh zasiguril. Dokazov za to trditev imamo dovolj!

Prijatelji srbskih morilcev. V delavski kuhinji elektrarne v Faalu pogovarjali so se delavci glede umora na prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Pri temu se je slovenski delavec Simon Ogris, doma iz Rikarevati na Koroškem, glede cesarja tako grdo izražal in je atentat hvalil, tako da so ga orožniki arretirali in sodniji oddali. — V Leitersbergu bilo je več oseb v stanovanju tamoznjega čevljarja Vincenca Mrak. Med njimi nahajal se je tudi viničarski sin Jože Šešerko. Ta je baje tudi odobraval umor prestolonaslednika. Zato so ga orožniki arretirali in okrožni sodniji oddali. Pomisliti se mora, da so to sami slovenski klerikalci. Voditelji te bande pa se delajo danes za najboljše patriote!

Cudno prorokovanje. „Pettauer Zeitung“ poroča, da je prišla pred okroglo dvema mesecoma v ptujski „Vereinshaus“ neka neznanata Hrvatica, ki se je precej čudno vedla. Gostje so se pričeli z njo norčevati. Kar nakrat pa je ženska brez vsacega vzroka zaklical: „Prestolonaslednik Franc Ferdinand ne boste nikdar naš car!“ Ženska je bila takrat zaradi vlačugarstva arretirana in „per řub“ odpeljana. Njenih besed takrat seveda ni nikdo resnim smatral. Zdaj pa se spominjajo vsi teh besed in se čudijo nad grozovitim prorokovanjem, ki je bilo v krvavi Sarajevo uresničeno.

Špijon? Orožniki v Pragerhofu arretirali so nekega zdravnika iz Varaždina, ker je na sumu, da je vohunil. Oddali so ga mariborski okrožni sodniji.

Počaščenje. Mesto Šoštanj imenovalo je graščaka plem. Haebler za svojega častnega meščana. Nemška društva in šolska deca napravila so obhod z lampijoni pred grad Guttenbüchel, kjer se je pelo ter graščaku tudi ustmeno zahvalo izrazilo. Graščak plem. Haebler storil je že izredno veliko dobrega za mesto Šoštanj in se mu ima prebivalstvo jako mnogo zahvaliti. On je pač eden tistih redkih mož, ki niso le po naslovu, marveč tudi po srcu pravi plemenitaši!

Premiranje kobil. Dne 15. julija t. l. vršilo se je na živinskem sejmišču v Ptaju premiranje kobil in kobilnih žrebet za okraj Ptuj in Maribor (desni breg Drave). Prignallo se je nad 100 konjev. To je gotovo znamenje, da ima kmetsko prebivalstvo že velik interes za konjerejo. Ko se je kobile posamezno ogledalo, imel je načelnik c. k. konjerejskega društva za Štajersko g. plem. Rosmanit nagovor, pri katemer je predstavljeni material označil. Dejal je, da predstavljene kobile-materje niso posebno lepe; to je dokaz, da prebivalstvo boljše kobile prodaja in si za pleme le slabši material obdrži. Načelnik je svaril pred takim postopanjem. Dveletna in mlajša žrebeta označil pa je načelnik kot tako dobra. Zahvalil se je pri zastopniku c. k. okrajnega glavarstva za interes, s katerim zasleduje tudi konjerejo; nadalje pri okrajnemu načelniku g. Ornigu za vse pripravljalna dela, zlasti pa tudi okrajnemu zastopu za velike okrajne dobitke. G. okrajni načelnik Ornig prestavil je ta nagovor v domačo slovenščino in je poleg tega omenil, da je ptujski okrajni zastop vsled velikega pomena umne konjereje

skoraj 800 K za premije dovolil, torej več, nego mnogo bogatejši mariborski okraj. Gospod prezent zaklical je potem „hoch“ Njegovemu Velicanstvu cesarju. Potem se je pričela razdelitev premij. Dobili so: Za materinske kobile in sesalne žrebete: državne premije (srebrna medalja in 50 kron) M. Letnik, Uernovec, S. Mlakar, Sankendorf, Joh. Zigart, Orebovavas; — deželna premija: Joh. Prosenjak iz Spuhlje; — okrajne premije: Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, Jos. Bračič, Janževavas, Anton Baumann, Sankendorf, Joh. Koletnik, Mala Varonica, Franc Venta, Formin, G. Tomanič, Sankendorf, M. Sušec, Ottendorf, M. Čuček, Ternovska vas.

— Za mlade kobile: Državna premija (srebrna medalja in 50 K) dobil je Joh. Prosenjak iz Spuhlje, deželna premija Franc Trunk iz Formina, okrajne premije pa: Jakob Žampa, Juvance, M. Sušec, Ottendorf, A. Pihler, Spodnji Velovlek, A. Potočnik, Rače, Bl. Klaniček, Hajdin, Joh. Kumauer, Slivnica, Fr. Jerež, Juršice, Fr. Bezjak, Možgance, A. Toplak, Bruckldorf, Joh. Žirovnik, Jurovce, Joh. Cvetko, Juvance, Fr. Schosteritsch, Št. Vid, A. Herga, Gabernik, A. Pihler, Juvance, Jakob Polaneč, Zagorič, Fr. Munda, Cobetince, G. Čuček, Vareja, Jos. Vrabl, Sp. Velovlek, Anton Merkuš, Zgornja Pristova, Franc Bezjak, Možgance. —

Za dveletna kobilna žrebete: državni premiji (srebrna medalja in 50 K): Jos. Bračič iz Janževca in Al. Brodnjak iz Formina; deželna premija Joh. Horvat iz Orebovca; okrajne dobitke: F. Valič, Možgance, A. Zupančič, Jurovce, Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, A. Zupančič, Jurovce, V. Marinič, Loka, Al. Bezjak, Jiršovce, M. Valenček, Možgance, F. Pichler, Spodnji Velovlek, Joh. Horvat, Rače, M. Toplak, Podvinje, Joh. Murko, Markldorf. — Za enoletne kobilice so dobili državne premije po 50 K in medaljo: Ferd. Korper, Formin, Marija Leskoscheg, Spodnji Breg; deželne premije pa M. Horvat iz Formina; okrajne premije: Jos. Horvat, Gabernik, Peter Plohl, Formin, V. Blatnik, Ješence, F. Munda, Pobetince, Al. Bezjak, Sv. Marko, Jos. Budiga, Rače, Joh. Prelog, Gajovce, Anton Pernat, Spodnji Jablink. Anton Kovačič, Spodnji Velovlek, Anton Valcer, Spuhlje, Anton Zupančič, Jurovec, Alojzija Mursič, Formin, Valentin Čuš, Dornava.

Nevihta na Zgornjem Štajerskem. Na Zgornjem Štajerskem zgodi se je v dolini, znani pod imenom „Gesause“, velika nevihta. Voda je pridivljala iz planin, odnesla vse brvi in mostove ter napravila velikansko škodo. Največ škode se je konstatiralo v Johnsbachu, kjer so vrtovi naravnost opustošeni. Vas je bila dalje časa popolnoma ločena od postaje. Mnogo turistov se je hotelo odpeljati, pa so morali tako dolgo čakati, da se je zamoglo napraviti nasilne brvi. Sredi v najhujši nevihti udarila je tudi strela in je pogorelo več poslopij. Prizadeta škoda je prav ogromna. Tudi v drugih krajih zgornje, srednje in spodnje Štajerske so se že zgodile hude nevihte.

Diamanteno poroko praznovala sta te dni zakonska Andrej in Marija Gollob v Freideggu pri Mariboru. Jubilar bil je rojen leta 1834, njegova soproga pa 1832; poročila sta se pa 13. februarja 1854. Gospod Gollob bil je tudi 25 let član občinskega zastopa v Leitersbergu. On in njegova žena sta oba v najboljšem zdravju. Čestitamo jima prisrčno k tej redki slavnosti!

Imenovanje. V Slovenski vasi pri Ptaju imenovali so vrlega deželnega poslanca in graščaka g. Richarda Klammera na Ebensfeldu za častnega občana. Velezaslužnemu g. Klammerju čestitamo prav iskreno.

Požig. Dne 24. p. m. pogorelo je posestvo kmeta Koštomi v Loki pri Vojniku. Ker je bil

posestnik precej visoko zavarovan, se je kmalu sumilo, da se mu je šlo edino za zavarovalnino. Orožniki so zdaj posestnika in njegovega hlapca Franca Kosman zaprli; sicer obadvaja tajita, ali dokazano je, da je Koštomi svojega hlapca najel, da naj ta zažge.

Srbški vlonilci. Dne 11. t. m. potovala stanevi Jakob Pisek in Radovan Slavelj skozi Celje. V gostilni „Schwarzer Adler“ sta iz večih kovčev ukradla gostom denarja, obleke in drugih predmetov. Orožniki stražmojster Perko v Štorču zasledoval je tatova. Posrečilo se mu je vjeti Pišeka pri Teharijih. Slavelj pa je v bližnjem gozdu izginil.

Zverinski hlapec. Zadnjič poginila je 500 kron vredna krava neke posestnice v Schnecken-dorfu pri Celju. Kravo je nekdo z nožem petkrat na trebuhi ranil. Kot krvica zaprli so orožniki pri posestnici uslužbenega hlapca Franca Tratenšek. Dolži se ga tudi, da je posestnici večkrat s požigom grozil. Tratenšek je kako nevaren človek, ki je bil svoj čas tudi že zaradi požiga na 5 let ječe obsojen.

Šlepar. V okolica Celja je fabrični delavec Johan Homan iz raznih trgovcev izvabil več blaga. Pri naročilih podpisal se je za „doktorja.“ Potem je z blagom izginil. Ali zdaj so ga orožniki v neki fabriki v Knittelfeldu zasačili in sodniji oddali.

Pijonir utenil. Pri Mariboru padel je neki pijonir iz pontona v Dravo in je v valovih izginil. Doslej mrlja še niso našli.

Golufija. V Dobrenku pri Mariboru prodala sta zakonska Anton in Neža Marinšek svoje skoraj popolnoma zadolženo posestvo posestniku Scharmann v Cirknici za 8000 kron. Ostanek kupnine v znesku 690 kron poravnal je Scharmann z dvema menicama (na 278 K in 412 K) za Nežo Marinšek. Anton Marinšek pa je menico svoji ženi ukradel, je ponaredil drugo, ednakovo se glasečo menico, medtem ko je pravo menico nekemu Johantu Rokavec v Mariboru prodal. Scharmann bi moral vsled tega dvakrat plačati menico. Marinšeka so zadrli.

Izgublja se je na poti od „Elefanta“ do pekarjev Kodella v Ptaju srebrna ženska ura in srebrna verižica. Kdo jo najde, naj se oglaši v mestni stražnici; dobi dobro nagrado.

Iz Koroškega.

Naskok na Koroško.

Z neverjetno strastno silo vrgli so se slovenski klerikalci na prelepoto Koroško, da bi jo podjavili in v svoje nazadnjake kreplje spravili. V svojih zanikrnih listih so že odkrito izjavili, da smatrajo pridobitev Koroške za prvi korak v urešnjenje jugoslovenske ideje. V tistem hipu torek, ko bi bila domača koroška stranka premagana in bi prišli iz Kranjske prihajajoči hujščaki na krmilo, v tistem trenutku bi bil prvi korak storjen, da se razbije naša avstrijska domovina, da se raztrgajo zgodovinske kronovine habsburške krone. Gotovo je in pribito ostane, da hočejo v „jugoslovenski“ ideji zaslepljeni pravški Slovenci poštenu koroško ljudstvo srbskim kraljemorilcem prodati. Seveda se danes ti hujščaki nezavadenemu ljudstvu še z medenimi frizami laskajo in govorijo tako, kakor da bi se jim šlo v resnici edino za „pravice“ slovenskega kmeta. Pa to so le fraze, to je le medena vaba. V resnici pa hočejo avstro-ogrsko monarhijo ugonobiti, da bi čimpreje urešnili svoje jugoslovenske sanje . . .

Pretekla nedelja bila je zopet dan panslavistične orgije v Rožni dolini, katera kranjskim hujščakom v prvi vrsti diši. Napravili so v

Pri temu nam služi tako dobro Fellerjev bolečine odpravljajoči, osvežujoči in oživljajoči rastlinski esenc-fluid z zn. „Elsafluid.“ O tem moramo biti prepričani, ako čitamo pisma kakor ono gospoda profesorja dr. Eugena Lux, Wišmova a/W. Galicija. Ta zdravnik piše: „Veseli me, da Vam zamorem naznaniti, da sem Vaš izborni „Elsafluid“ po mnogoštevilnih poskusih kot posebno dobro sredstvo našel zoper revmatične in gihične bolezni, zoper kašelj, zobo-in-glavobol, trganje v udih in posebno zoper boleznim očeh. Rabim je pri mojih mnogoštevilnih pacientih s krasnim uspehom in preporočam vsem lekarnarjem, je naročiti.“

Mi zamoremo Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ našim čitateljem tudi iz lastne izkušnje

najbolje priporočati in naj bi vsakdo 12 steklenic za 5 kron franko od apotekarja E. V.

Feller, Stubiča, Elsaplatz št. 241 (Hrvatska)

naročil, da bi to bilo v edno v hiši imel. Obenam zamore se tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 škatljic za 4 krone franko naročiti.

Moč volje

je lastnost, ki zamore svojega lastnika v resnici srečnega napraviti. Ljudje so večinoma glede volje slabotni. Na volji močni je mnogokrat boljši od drugih ljudi in to mu prinaša vedno dobičke. Lahko se reče, da na volji močni druge ljudi skoraj brez nasprotovanja prevladuje.

Močna volja zamore pa le v zdravem trupu stanovati. Zato moramo v prvi vrsti nato delovati, da ostanemo zdravi in od bolečin prosti.

sv. Jakob u „tabor“ ljudstva, na katerega so hoteli pripeljati na stotine zapeljanih ovčic iz Kranjske, da bi s tem domače napredno ljudstvo terorizirali in pregnali. Koroški Nemci in naprednjaki so seveda sklenili, da nastopijo z vso odločnostjo proti tej kranjski nasilnosti. In gotovo je, da bi te mnogi domači pošteni Koroščev z isto odločnostjo zavrnile ta nesramni napad kranjskih hujškačev. Oblast je to preprečila. Izdala je povelje, da se k zborovanju v sv. Jakobu ne dopusti kranjskih hujškačev; obenem je seveda tudi prepovedala dohod Nemcev in naprednjakov. Medtem ko so se Nemci tega povelja držali, ker niso hoteli koroško ljudstvo žrtvovati žandarskim bajonetom, so na prvaškem zborovanju imeli vkljub temu kranjski hujškači prvo besedo. Tega oblast žalibog ni vidila ali pa ni hotela videti . . .

Pomen prvaškega „tabora“ v Rožni dolini sicer ni velik. Kajti koroško ljudstvo je na raznih velikih zborovanjih povsjej deželi glasneje in odločnejše protestiralo proti napadom kranjskih priateljev Srbov. Koroško ljudstvo samo nima in noče imeti nobenih zvez s tisto propalo bando, ki je še pred par meseci kričala „Živijo Srbija“ in nabirala denarje za „brate Srbe“, medtem ko se danes na gnušni hinavski način dela „patriotično“ . . .

Koroško ljudstvo opozarja glasnovalo, da naj napravi protivstrijški hujškarji slovenskih prvakov po Koroškem koncu. Drugače si bode koroško ljudstvo — samo pomagalo!

* * *

Vrba na jezeru. (Duhovniški pretečač). Piše se nam: Dosita znani prvaški duhovnik Fritz v Kranzelhofenu še vedno nima dovolj s svojim sovraštvom proti vsem, kar je nemškega in naprednjega. Zdaj naj čutijo njegovo sovraštvu tudi vbogi nedolžni otroci. Ta čudni duhovnik hoče otrokom, bržkone po srbskem muštru, „vero“ usiliti s palico, z lasanjem, z udarci s pestjo itd. Pojavila se je že cela vrsta pritožb glede surovega ravnanja z nemškimi in naprednimi otrocmi; ali starši se dolej niso upali, napraviti pritožbo. Zdaj pa je vendar enkrat potrežljivosti konec. Zadnji slučaj (z otrokom Nowak) pride k sodniji. Mi pa vprašamo: koliko časa bode cerkvena in šolska oblast deci pokvarjajoče delovanje tega neverjetnega duhovnika še trpela? Ali ne spada ta možakar, ki sam sebe ne zna premagati, že davno v penzionjo ali pa v kakšno bolnišnico? Ljudstvo ima pravico, da zahteva tukaj spremembo, kajti le tedaj prišel bi v našo faro zopet pokoj!

Kleindorf. Piše se nam: Celovški „Mir“ je imel v št. 22 obilo laži in psov na „Feuerwehr“ v Kleindorfu, ker so prišli prav po poštem v našo vas poskušati hidrant pri vpeljanem vodovodu in so bili tudi prav gostoljubno sprejeti. Priklatala se je pa tudi tolpa nahujskih prvaških rogoviležev iz sosednje vasi Štebna, med njimi tudi znani podivjani razgrajač S... in ti prvaški fantalini bi bili radi videli, da bi bilo prišlo do pretepa. Vsa čast pa gre g. Zenku v Globasnici, ki je porabil pamet in pravočasno odpoklical svoje podložnike domu in s tem zabranil gotovi prvaški napad na nje. Heil fortschrittliche Feuerwehr in Kleindorf!

Več vaščanov.

Lepa napredna zmaga. Prvaški, kranjski in srbofilski hujškači napravili so letos velikanski naskok na občino Finkenstein pri Beljaku. Hoteli so to vedno napredno koroško občino pridobiti, da bi potem tem lažje svoje hujškarje nadaljevali. Delali so seveda z znanimi klerikalnimi sredstvi laži in obrekovanja. Pa jim ni pomagalo. Tudi to jim ni pomagalo, da se je agitacija udeležilo štiri političnih duhovnikov, med njimi seveda tudi novi domači fajmošter dr. Luceonik. Volilci pa so dokazali, da se ne dajo od srbofilskih „priateljev“ zapeljati, marveč da hočejo ostati i zanaprej Avstriji zvesti Korošci. Izvoljeno je bilo vseh 24

kandidatov napredne koroške stranke. Dobili so v 3. volilnem razredu po 57 glasov večine, v 2. razredu po 8 glasov večine, v 1. razredu pa se nasprotni sploh niso volitve udeležili. S tem ostane občinsko gospodarstvo v izbornih rokah dosedanjih naprednih mož, katerim je načeloval kot župan vrlji gosp. Willtsch. Klerikalci so v tej občini zopet enkrat premagani. Zmagala pa je pametna, poštena koroška zavest. Čast vrlim volilcem, ki se ne dajo zapeljati od protivavstrijskih hujškačev!

Nezgoda. V kamnolomu v Möltschachu ponesečil je jako težko posestnik Simon Petrič ml. Odpeljali so ga v bolnišnico.

V Dravi našli so pri Röttensteinu mrtvo 51 letno vžitkarico Magdaleno Orasch. Govori se, da si je zaradi neke težke bolezni sama življenje vzela.

Vlom. V Flantbergu vlomili so neznanitati pri posestniku Stecherju in so pokradli 4000 krun denarja ter razne obleke za 130 K. Na sumu sta dva vandrovcia.

Huda ura. Iz Grebinja se poroča, da je tam dne 8. t. m. velika nevihta divjala. Strela je spremljala grozoviti vihar, ki je napravil na poslopjih, vrtovih, poljeh in zlasti pri sadnem drevju jako veliko škode; pri posestniku Kressl v Langeggu udarila je strela v veliko gospodarsko poslopje, ki je bilo v par trenutkih v plamenih. Vihar pa je nosil plamena na vse strani. Tako je zanesel vihar ogenj na eno uro oddaljena poslopja posestev Strebenitzer, Grill Panganatz, kjer so pričele strehe vkljub budemu dežju takoj goreteli. K sreči so zamogli domačini takoj ogenj zadrušiti. Pri Kresslu pogorela je vsa premičnina s kmetijskimi stroji in mnogo krme. Posestnica je vdova in tripi za 20.000 K škode, ki je le deloma z zavarovalnino pokrita.

Smrtna nesreča. V pivovarni Fischer v Beljaku ranila se je pomočna delavka Elizabeta Anderwald pri delu s steklenicami tako težko, da je še isto noč umrla.

Samomor. V Celovcu se je obesil v nekem grmovju l. 1888 rojeni drakslerski pomočnik Jabornik. Vzrok samomora sta beda in brezposelnost.

Nesreča. V Spodnjem Trbižu povozil je torni automobile nekega delavca, očeta treh nepreskrbljenih otrok. Nesrečni mož bil je smrtno nevarno ranjen. Prepeljali so ga v bolnišnico v Beljak.

Izpred sodišča.

Srbofilski študent obsojen.

Mariobor, 14. julija. — Znano je, da je del slovenske in hrvatske mladine že od srbafilski gonje zastrupljen in da ni čuda, ako ta pokvarjena mladina odobrava krvavi umor v Sarajevi. Danes se je vršila pred tukajšnjim okrožnim sodiščem razprava proti 17 letnemu gimnaziju Antonu Kešman iz Gaberja pri Celju. Fant je vkljub svoji mladosti že grozovito nahujškan in napoljen s panslavističnimi idejami. Obtožen je bil zaradi žaljenja člena cesarske hiše po § 64 k. z. in zaradi prestopka po § 305 k. z. Stvar je bila sledča: Na dan po umoru prestolonaslednika pogledal je hrvatski vojak Jožef Sandukčič iz okna svoje sobe. Videl je črne zastave vihrati. Pri drugem oknu gledal je Kešman, ki mu je na njegovo vprašanje povedal, zakaj se gre. Potem se je razvil med obema od okna do okna pogovor. Kešman je pričel prav grdo o prestolonasledniku goroviti. Dejal je potem: „On (umorjeni nadvojvoda) bi bil vedno vojne peljal; kobi in gane bili Srbi umorili, bi ga gotovo Slovenci usmrtili.“ Vojak je dejal: „To ni dobro! Zdaj budem go tovo Srbijo okupirali; ta mala država dela vedno komedije in bi bilo treba, da se jo popolnoma uniči.“ Obtoženec pa je odgovoril: „Mi Slovenci delujemo nato, da se z družimo s Srbimi; jezik je itak ednak, na veri pa ni toliko ležeče!“ Nadalje je dejal: Ko bi prišlo do vojne,

obrnili bi se mi zoper Nemce in Madžare . . . Treba je, da se v velike gospode odsstrani, da pride mo minaprej!“ . . . Ta zagriženi deček izvira iz slovensko-klerikalne družine. Njegov stric je slovenski katehet Medved v Mariboru, ki ga je spravil v knezoškofijski seminar, kjer se je do Velike noči nahajal. Torej produkt klerikalne vzgoje! Pred sodnijo se je zagovarjal, češ da govori slabo hrvatsko in da ga je moral tedaj vojak napačno razumeti. Sodnija pa ga je v tajni razpravi obsodila na dva meseca tezkeje.

Obsojen srbofil.

Ljubljana, 15. julija. Včeraj vršila se je pred tukajšno deželno sodnijo razprava zoper delavca Franca Rupara zaradi zločina po § 64 in § 305 k. p. Razprava se je vršila tajno. Obtoženi Franc Rupar bil je na eno leto težkeje obsojen. Rupar je nameč napravil raznimi gostom v neki gostilni v Raketu, ko so govorili o umoru prestolonaslednika, dejal: „Prav je, da je mrtev. Ali mislite, da bi bilo bolje, ako bi še živel?“ Pri sodniji se je zagovarjal s pjanostjo, kar pa mu ni pomagalo. — Iсти dan se je vršila sodnijska razprava proti komiju Mačeku zaradi istega zločina. Ker pa niso priče ednako izpovedale, bil je Maček oproščen.

Navodilo

na kakšen način se da žvepli z galico namočiti in zmešati.

Z 25 kg žvepla se vzame mešanica, katera je iz 50 gramov oljeve kislinske (Oleinästure) (v Mariboru pri g. Wolf, Drögerist, Herrengasse se dobija ena kila (1000 g) za K 150) in 1 liter navadnega spirita narejena in ta tekočina se na drobno z žveplom poškropi in prav na tanko zmeša in zažuli.

Žveplu na ta način pripravljeno, se da na mesti z raztopljeno galico mešati, kakor voda in melo. Treba je, da sprva ne da še preveč tekočine, ampak se samo toliko zaliže, da se da gnjeti kakor testo. Kakor hitro je testo dobro zagneteno, se dolije sploh več tekočine, da je nazadnje tanka sratka, katero se skozi luknjicav žakej v galico precedi.

To delo ima namen, da se z enim potom trsi z galico proti peronospori poškropi in poleg tega tudi žvepla proti »oidiui«.

Zdaj, ko dež pri delavnem opravilu moti, bode kako važno, da se dvojno delo naenkrat opravi.

Vzame se na polovnjak bakrene galčine raztoplne dve do tri kile žvepla, katero se na ravnokar popisani način dostavi. Z grebelco se mora spoli dobro tekočno mešati, da se žveplu na dno kadi zasede.

Skropiti je treba vsako pero ali list, posebno listi od spodaj in od zgornj. Nadaljnji recept je ta le: Na 2 kili žveplene prahu vzame se 20 gramov žafje in 20 gramov sode (natriumkarbonat). Zadnja sredstva se razpusti v 1–2 litri vroče vode in se ju potem tesno z žveplom zmeša. Ta produkt se da takoj z vodo rabiti.

V tistem oddelku vinograda, kjer je že škropljeno, se mora takoj posebno žveplati.

Podlehnik, dne 9. julija 1914.

Franc Rudl, oskrbnik.

Občenje povzroča hitri, bolečine odpravljalci vpliv Fellerjevega rastlinskega esencialnega fluida z zn. „Elsa-fluid“ pri vseh na reumi in gibut trpečih. Kdor trpi na bolečinah te vrste, kakor so bolečine na krizi, v strani ali na hrbi, bodenje, trganje itd., narodi naj 12 steklenic za 5 krov franka od apotekarja E. V. Feller, Stubička, Elisaplatz št. 241 (Hrvatsko). Obenem se lahko načrto Fellerjeve odvajjalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 skatljic za 4 krov franka.

Kdor kupi ure, naj pomisli, da napravi slabu ura svojemu lastniku vedno troške popravila, jezo in škodo, dobra ura pa ponos, veselje, natančnost in prihranek denarja. Naj se torej ne kujuje šundura marvet raje prav švicarsko uro, ki jo odaja svedom razpoložljivih hisa H. Suttner v Ljubljani štev. 701 že od K 410 naprej. Ta staro-renomirana firma poseduje lastno fabriko ur v Švici in pošlja na zahtevo zastonj bogato ilustrirani katalog o urah, verižicah, knjižu, zlatem in srebrnem blagu itd.

Loterijske številke.

Gradec, dne 8. julija: 76, 46, 53, 85, 56. Trst, dne 15. julija: 71, 75, 50, 87, 20.

Lepo posestvo

v Sv. Lovrencu na Dravskem polju, ob okrajni cesti ležeče, z velikim zidanim stanovanjem in gospodarskim poslopjem, skupaj z dvema oraloma izborne zemlje, tako primerno za obrtnika, se poceni proda. Vprašanja na lastnika Jakob Matzun, tovarnar v Ptaju.